Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

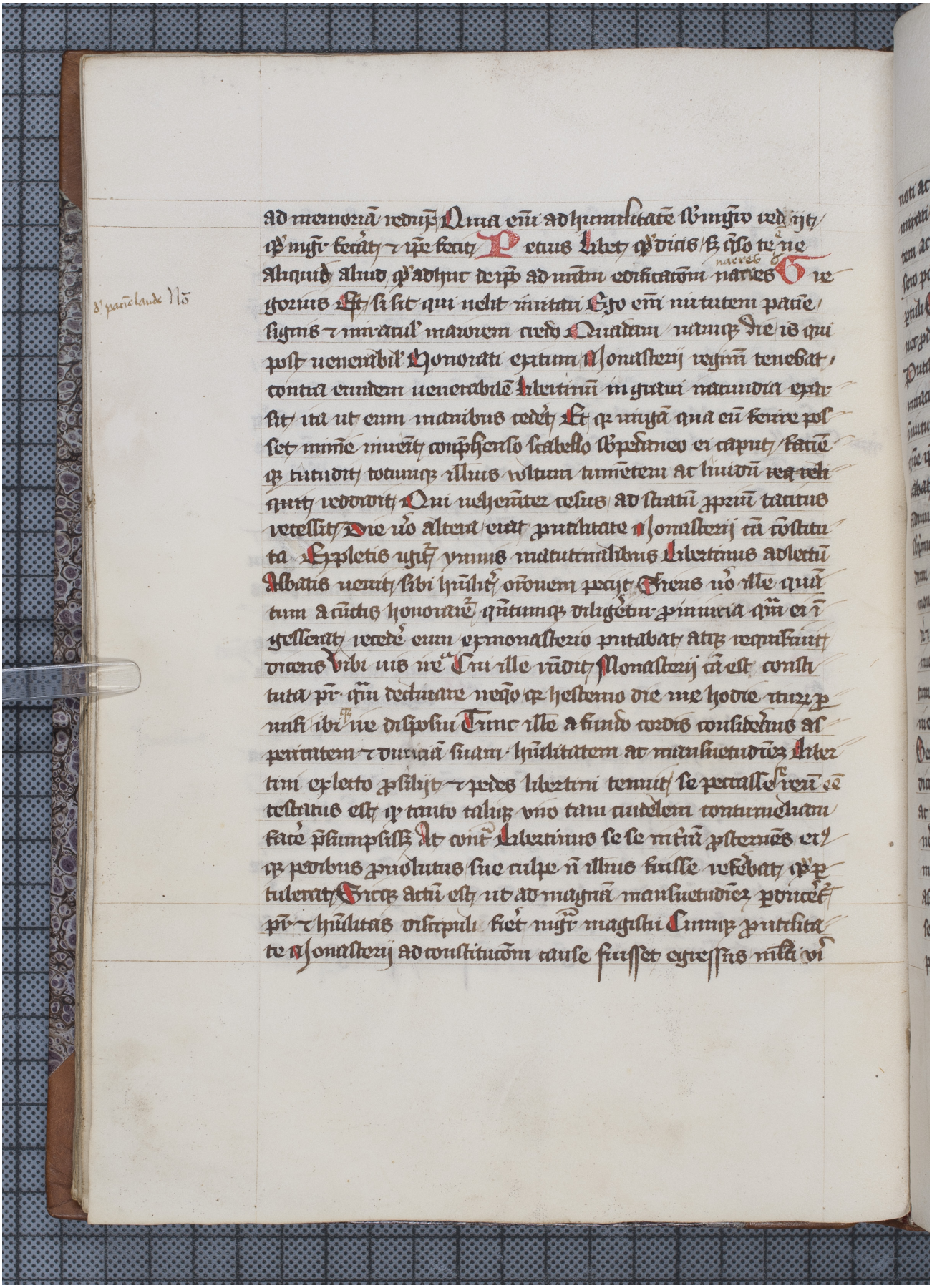

ad memoriam reduxit. Quia enim ad humilitatem sibi magistri redegit,
ipse magister factus est et factus est. Petrus Liber, ipse dicit se esse te ne
aliquid aliud ipse adhuc de ipso ad multam edificationem narres. Ve
gorius est, si sit qui nolit mirari. Ego enim nutritem patre
signis et miraculis maiorem credo. Quadam namque die is qui
post venerabilis Honorati exitum Monasterii regimen tenebat,
contra eundem venerabilem Liberatum in gratiam mansuetudinis exis-
sit, ita ut eum maledicis redderet. Et ecce magna quia eum ferre pos-
set minime timuit, comprehensio scabello sibi pressumque ei caput fracto
ipse tutudit, totumque illius vultum tumentem ac lividum ita reli-
quit, reddidit. Qui nihilominus celsus ad statum pristinum tacitus
revertitur. Die vero altera erat prudentia Monasterii cum constitu-
ta. Expletis igitur vinum mansuetudinibus Liberatus adiecti
Abbatis venit sibi humilitatem omnem praestitit. Frens vero ille quid
tum a cunctis honoratus quotumque diligebatur principia quam ei in
ipsellerat recedere eum e Monasterio prudabat atque requirunt
dicens Vobis nos me. Cum ille vidit Monasterii ea est consti-
tuta pri. quam deducere nego se hesterno die me hodie tuxp
nuli ibi me disposui. Tunc ille a fundo cordis considerans ac
patientiam et durata suam humilitatem ac mansuetudinem Liber-
tini expleto psilijt et pedes Liberatini tenuit se petasse fieri ee
testatus est se tanto talique vino tum candelam contumeliam
facere plumpsisse. At cum Liberatinus se se mutum prosternes ei
se pedibus provolutus sine culpa in illius fuisse videbat, ipse p
tulerat. Factum actum est ut ad magnam mansuetudinem pondere
pri et humilitas discipuli fiet magistri magistri. Cumque prudentia
te Monasterii ad constitutam causae fuisset egressus milia vi

d' parte laude Nō